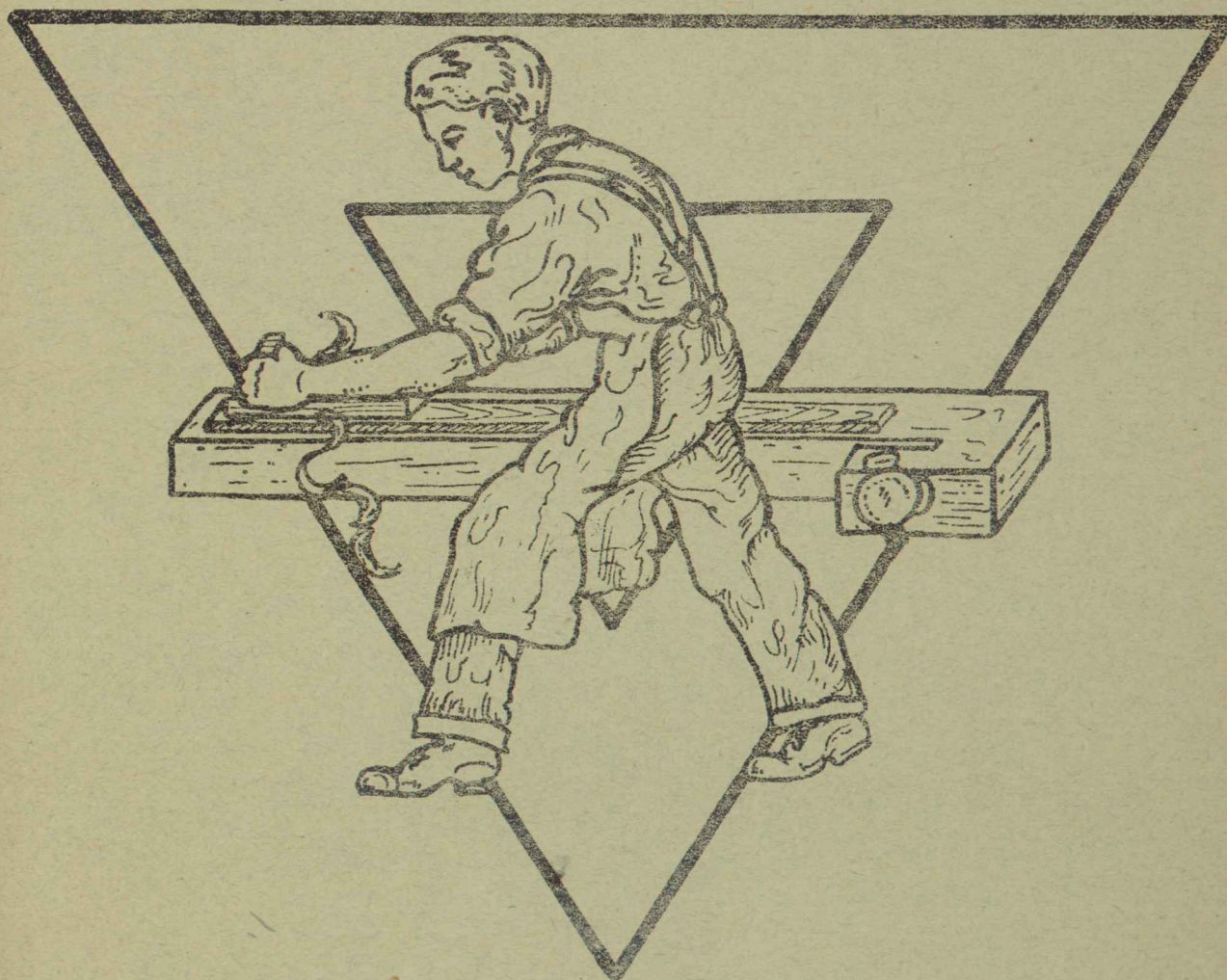

POSTELEHT

September

1932.

Nr. 5.

POSTILEHT.

Peatoimetaja Hugo Simann.
Poiste Spordi Liit G. Sillam. .
Skautlus R. Treu. . .
Vastutav toimetaja Jüri Lossman.

Number 5

September 1932.

II aastakäik

Rabistab vihma . . .

Lauri Sulniste.

Loodusse langenud sügise-vari.
Laiali pillatud pilvede kari -
Koondumas süngesse, võimsasse rühma:-
Rabistab vihma . . .

Vihaseks läinud on tormine meri:-
Vahuseks peksetud lainete hari.
Sügise hajutab hallust ja ähma,
Rabistab vihma. . .

Põllumees mõtiskleb, ilme tal kuri:
Raskusi, neid peab kandma ta turi,
Seepärast tõmbub see enam veel kühma -
Rabistab vihma . . .

Siiski, - ei araks löö põllumehe veri:-
Hoolega, usinalt kogub ta teri,
Kuigi ta vahest peab tõmbama rihma.
Rabistab vihma. . .

Mõtteid algavaks hoo-ajaks.

N.M.K.Ü. poistetöö - poiste osakonna tegevus suvel on soo- tuks teist laadi kui talvel. Nüüd sügisel võime täie õigusega öelda, et seisame uue hooaja lävel. Seda algust rõhutatakse piduliku sügis- hooajaavamise aktusega kogu poiste osakonnale, avakoosolekutega mit- mesuguseis klubides, juhtide kogu tööle asumisega pärast suvist vahe- aega, "Poistelehe" jälleilmumisega jne. Nagu mingisugune eriline rõõm ja uus jõud on kõigis neis avaldusis.

Mille üle võime rõõmustada käesoleva hoo-aja algul?

Tihti armastatakse võrrelda P.O.-d kooliga, sest enamuses on P.O. liikmed koolipoisid, ja selles mõttes on kool ja P.O. lähedases ühenduses. Ka põhimõttelistes sihtides ei ole lahkuminekuid. P.O. püüab täiendada kooli, niipalju kui ta suudab ja võib. Selles mõttes olgu tervitatud ka kooli ja P.O. koostöö algaval hooajal, et see areneks ikka enam teine-teise mõistmise suunas.

Sarnasusist P.O. ja kooli vahel võiks nimetada veel suvist vaheaega. On ju selge, et poisid ei või töötada aasta läbi küüruta- des koolipinkide taga. Neile on vaja puhkust, vaheldust. Seda puhkust kasutatakse jõu-tagavarade suurendamiseks. Ka P.O.-s on tarvidus suvise vaheaaja järele. Samuti ei või nõuda, et vabatahtlikud juhid ka suvel peaksid olema seotud ühingutööga.

Helmisil aastail suleti P.O. Tehti N.õ. "ametlik suvine vahe- aeg," klubid lõpetasid igasuguse tegevuse. Kuid varsti nähti, et selle- ga tehti suur viga, sügisel tuli klubisid jälle suure vaevaga kokku ajada. Mõned jäidki kokku tulemata ja nii läks enne hulk aega, kui tööle õige hoog suudeti sisse ajada.

Õnneks nähti seda viga õigel ajal. Suvine vaheaeg on vaja- lik, kuid mitte tegevusetus ei ole puhkus, vaid tegevusvaheldus. Juba mõned aastad on olnud vaheldusrikas suvine tegevus:- P.S.L. mit- mesugused võistlused, matkamine /mäletame, milline arv klubisid sel- lest osa võttis paari aasta eest/ ja laagrid ning juhtidele Balti N.M.K.Ü-de suvikool. Selle hoopis eri-ilmelise tegevusega on saavuta- tud puhkus ja ammutatud jõutagavarad talviseks tööks.

Nüüd, siirdudes tagasi sise-tegevusele, loodame, et kõik poisid ja juhid endise huviga selles osa võtavad, päralegi kus ruumid - osalise remondi tõttu - hulga nägusamaks on muutunud.

Kuigi vahete-vahel teatud langust on märgata - nagu meres vahelduvad tõusud ja mõõnad, siiski üldiselt on näha, et meie töö areneb:- juhtide kaader muutub teadlikumaks oma ülesandeks, on kuju- nenud välja kindlad traditsioonid juhtide valikuks. Ja poisid - sõltuvuses häist juhtest omavad ka rohkem.

Kunagi juhtide konverents Pirital võttis vastu põhimõtte- lisi resolutsioone:- "Ühine vaim ja sõprus on töö edu alussambaid." Süvenegu sõprus ja olgu meis ja saatku meid ühine vaim - kristlik vaim läbi eeloleva hooaja.

Sügise nuhtlused.

Richard Uudsemaa.

Olen pedagoog. Kool asub turu läheduses. Igasugused aed- ja puuviljad on mulle vihkamisobjektiks. Niipea, kui sügis on käes, on nendega külvatud üle terve turg ja koolijütsid muudkui laveerivad õunakastide vahel ning krõbistavad magusaid õunu. Selles pole ju iseenesest midagi vihkamisväärset, aga need libedad õunasüdamed, mis vedelevad kõnniteil, on löönud mind sel sügisel kaks korda külili. Esimene kord läks õnnelikult, lendasin peaga vastu puud, teine kord viidi mind haiglasse ja lapiti mu sätreluud. Ent see pole veel midagi. Viiskümmendseitse korda olen uuristanud oma ülesvahtivaist ninasõormeist õunaseemneid välja, mida süütud "koolijanklid rihivad" küll koolis tundide ajal, küll hoovis nurga tagant sulle pihta. Kolmkümmendkaks võõrast ploomikivi on rännanud mul rääkimise ajal ammuli-olevast suumulgust sisse. Pooled olen suutnud välja sülitada, aga pooled on läinud sisikonda. Mine võta kinni, kes su avatud suud on tarvitanud märklauaks.

Sellepärast tuleb sügiseti koolipoistega olla väga ettevaatlik, sest mine tea milliste võõrkehadega tuleb tegemist teha su seedimisorganitel. Äkki neelad alla mõne kastanimuna või keetmata kartulli, mida mõni hääd õpilane läbi koolitoe staatosfääri kogemata pillab su huulte ovaali vahele.

Uhel päeval jätsin ma ületunde tegema käputäie poisse, kes akvaariumis elavaile karpkaladele ajasid suhu tubakat, et näha saada, kas suitsukonidega võib kalu õngitseda Pirita jõest.

No vaadake, sellise tühise asja pärast pidin ma kannatama terve järgmise nädala.

Esmaspäeval poetati mulle istumise alla tomat, millest nõõpnõel läbipistatud. Teisipäeval leidsin ma oma kübarast laiakspressitud keedetud kartulli. Kesknädalal puhuti mulle kurku kaheksa türgiuba. Neljapäeval viisin portfelligis koju kotitäie ploomikive. Reedel olid mu taskud täis kaalikakoori ja laupäeval, kujutage ette, kui oma kasvandikkudega teatris olin ja etenduse vaheajal jalutusruumis ringi rändasin, poetati mulle sabakuue külge kimp rediseid ning peotäis küüslauku.

Ja sellepärast ma vihkan just igasugu aeg- ja puuvilju ning manitsen kõiki kooliõpetajaid olema koolipoistega väga ettevaatlikud, eriti sügisel.

Liikuva vankri ette rakendatud hobune on ainult üks osa vankrist. Vankri isand on see, kes teda juhib ilma, et ta oleks kinnitatud tema külge.

Meie peame täiest jõust töötama, kuid siiski enda vaimu vabaduse alal hoidma, sest meie teod peavad alati väljendama iseseisvuse ja vabaduse tahet muidu sarnaneme sõitjale, kes siis ainult end pöörab, kui keegi teda selleks sunnib.

Rabindranath Tagore.

Süüdlane.

Hans Klees.

Valter kõndis pikkamisi, ta hiline, pruun nägu püüdis tuli kuumi päikesekiiri. Õhk oli varasuviseks kuiv ja rammestav, taevas pahaendeliselt sinine - nii juba mitmendat päeva. Lähenev suvi töötas olla helge ja taimekasvule ebasoodus.

Valterile näis nimetatud seik imetühisena; ta mõtted mõl- kusid millogi muu juures. Ta tuli spordiväljalt, kuhu oli sattunud esmakordselt sel kevadel. Praegu kahetses ta seda sammu. Võtkas pagan kogu sportimist! Tema igatahes enam oma jalga harjutamisväljale ei vii. Ole seal teistele tolaks! . . .

Talle tulid meelde teistsugused ajad. Mõõdunud sügisel oli peetud kooli noorte võistlusi. Ta oli võtnud kolm esikohta - kõik hüpped eranditult. Ja tagajärjed olid olnud õige head. Õnnesoovid. Auhinnad. Ning keegi oli kiitvalt tähendanud: - "Selle poisi saadame Los-Angelesi, las ta aga kosub veel veidi."

Kuid kosumisest polnud tulnud midagi välja, ja Los-Angeles oli kaugemal kui kunagi enne. Eks see paistnud selgesti tänastest harjutustest. Olid tulnud väljale kolmekesi: - tema, Kantri Anton ja veel keegi pikk ja peenike poisivolask - Antoni tuttav. Olid siirdunud hüppekasti juurde, Anton hüppab - tagajärg päris tore. Poiss on kõvasti edenenud. Ammuks see oli, kui ta vaevalt suutis jõuda üle kolme meetri, nüüd aga vibutab üle viie, et lausa ime.

Kõhn poisivolask hüppaski, õige kenasti. Nüüd tuli kord Valteri kätte. Hüpperada tundus pehmena ta jalge all; ta tõusis ras- kelt ja puiselt õhku ja langes samas alla. Tagajärg oli nigel - nagu Antonil vanasti.

Valter kees imestusest. Ta jäi lootma järgmisele hüppele. Kuid polnud seegi parem, polnud kiita kolmaski. Ja teised pilkavad: - "Kas kardad maakamaralt liiga kauaks lahkuda, või oled koguni tinaga täidetud?"

Kõrgushüppes läks veel viletsamini, sin oli pikk poiss täieline peremees. Valter ei saanud talle ligigi. Ja teivashüpe! Valter püüdis ületada kahemeetrilist kõrgust. Varem oleks see olnud lapsemäng, nüüd aga lõi teivas imelikult vetruma - ta tuli alla kogu latiga. Kas pole nihuke asi vihastav? Ta oli teinud selle järele minekut. Lase teised harjutavad, temale piisab sellestki . . .

Millest siis lõppeks oli tingitud tagasimineku tema võime- tes? Ta asetab endale selle küsimuse juba tuhandet korda. Jõudnud koju istus ta lahtise akna alla ja vajus mõtteisse. Äkki ta ilme muu- tus kirkaks ja mõistvaks. Ta otsis pintsaku taskust midagi ja sõrmit- ses seda eset: -

Kahhkusa tükki veel alles, "ümises ta: - "olgu - mingi kogu täiega! " Käsi tegi viske liigutuse, ese kukkus sahisedes alla põö- sasse.

Epa, kes kohmitses pliidi ees, tõstis pea ja küsis: -

"Mida sa seal pillutasid?"

"Suitsukarbi", vastas poiss avameelselt.

Mälestusi laagriajast.

Maks Betlem.

Suvepuhkuse veetmine poisil on siis täiuslik, kui tema on oma-sarnaste seas - on nende hulgas, kes saavad aru tema muredost - kes oskavad temale hukkamõistmatult kaasa tunda, oskavad noid rõõma tunde-ga jagada.

Pahatahti suhtutakse poisi eluavaldustesse liig kriitiliselt, liig hukkamõistvalt, kuid ärgu unustatagu, et kõik on olnud noored ja ilma "mürtsu" tegemiseta pole poiss üldse poiss! . . See sissejuhatus-eks.

Aastaid tagasi kümme seisin vastamisi vetovõimsa "perekonna nõukoguga", kellele suutsin pika vaeva peale selgeks teha, et laager on ainukene koht meie maamunal, kus pole karta ei näljasurma, tööpuudust, uppumise hädasõitu, uurivargust ega muid sarnaseid tsiviliseeritud ühiskonna halbtusi, ja minu puudumine sarnasest seltskonnast oleks suurim häbematus kadunud kirjaniku ja kasvatusteadlase Jan Jack Russeu vastu, kes sündis 1712 a. Genuas kellasepa pojana ja ütles:-
"Tagasi loodusesse!"

See oli minule esimesi põhimõttelisi suurvõite . . . Ohkasin kergendatult!

Süvenesin põhjalikuma meeltepingutustega laagri broschüüri ja peale vajalikkude artiklite juhtisin tühelaenu asjadele, mida laagri juhatus häbematuima ükskõiksusega oli arvanud ainult soovitavaks kaasa võtta. Vajalikud esemed olid nii tekk, padi, aluspesu, hambahari ja muu sarnane "moeasjandus", milline minu sellel aastasajal väga ükskõikseks jättis. Teisem lugu oli "soovitatavate" asjadega. See nimelikiri koosnes palju rohkem vajalisematest asjadest - nii minu arusaamise järele.

Noh, mis siis teie oleksite minu asemele öelnud, kui seisab sarnane isukratav menu, milline koosnes:- jalgpallisaapad, naelkingad, spordipüksid, tuhvlid, igasugused ujumis ja lendamis atribuudid, poksikindad ning muu sarnane ränga kaaluga asjandus, millega saad vastasele purihamba pihta koputada.

Minu arvates oli väga suur appetit sihukese krempli päle.

Keskpärase koolitunnistuse protektsiooniga sain valgestnahast "futikad" või n.n. jalgpallisaapad - neid ei raatsinud ma enne jalga- gi panna, kui laagris, kus siis kõigile võimalus neid imestada.

Laagri plats asus tol ajal Keila-Joal - Harjumaa oasis. Süda kloppis temporikkalt, kui paistsid puie vahelt telgid valgete luikedena - unustamatu on see moment. Esimene asi on parema telgi leid. Olles selle leidnud, hakkavad kohe "kampa", kellega end ühiselt sisse seada.

Eriiliselt meeldisid mulle tugevama kisa ja suurema kondiga tegelased ja nii mõnigi sarnane oli enesele saanud "vanakala" tiitli, s.o. äraseletatult, et see, kes juba enne laagrielu läbi elanud on

"vana kala" - ja oi - väga tähtis ja tark mees, kes võib "noorematele" palju õpetada! Nii umbes nagu mõni vana merimees, kes palju reisinud ja palju näinud. Kaua ei võtagi aega see kodunemine ning "varad kalad" ongi kaotanud oma autoriteedi ja "noorem generatsioon surub nad" Elu-võitluses" tahaplaanile.

Hommikune ülestõusmine ja "india unemao Marulla" eemalepeletamine on üldse suurim rumalus terves laagri programmis, kuid härrad juhid ei tahtnud sellest kunagi aru saada või ei teinud nad sellest välja, kuid iga hommiku ja nii terve aeg lõristasid juba kella 7 ajal villega nii nagu kardavoid.

Tahes või tahtmata pidid voodist välja pugema ja palest palge vaatama seda "flöödimängijat". Ta ei leppinud isegi sellega, et otse jõllitama jäid, - hakkas su ees küürutama, kummardama ja konte väänama - ja kui järele ei teinud, siis kähvatas peale, et mis sa veel ootad, kas oled arssina alla neelanud, et liigutada ei saa! Hiljem enam ei oodanudki epistleid, lihtsalt arusaamatuste ärahooldmiseks pidin oma "noorte tervist ohverdama" iga hommiku nii tundi veerand !!! Halastamatus!

Ühel õilsal hommikul ürkasime telgiga / s.o. poisid, kes ühes telgis elasime/ varem kui see hullumeelne "vilekell" ja kaksime metsa "vaba maasse"/vaba maa" oli meil tol ajal V.C./

Kui kõik telgid olid väljatulnud, ei alustatud veel kondivärnamisega, vaid oodati kannatlikult kuni "härrad" kah on välja tulnud, kuid "harraseid" ei ilmu. Algas äikene! Karjuti, et kas juba ei saa "maast lahti!" Siis ilmusime oma "bandega" metsa varjust lauldes vabaduse hünni "Marcelaise" . . . "Kauem raudu me kanda ei taha.."

Likvideerus muidugi nii, et said teised ja saime ise naerda.

Suurima kiiruse saavutasime alati; kui oli vile selleks, et söögileminekuks ritta koguda. See oli umbes nii, et kui vilistamist võrrelda muristamisega, siis ritta ilmumist valguga, - kuigi see on looduses ümberpöörduvalt, oli ta meil nii.

Sõõmise tehnika. Pudruportsjonid olid pandud valmis taldrikule ja rivi korras üksteise järele võeti neid laualt. Kui kõik laua ümber, loeti palve ja korraga sai alustada lusika liigutamist. Kes enne pudru ära söi, see võis saada II-se portsjoni ja nii kujunes "esi- ja kiirsöödikute seisus."

Kuulsamaid selle seisuse mehi, kelle nimed kustutatamatult püsivad laagri kõõgi ajaloos, olid A.Selenoi, B.Niiler ja Silver - ennast ei saa siin viisakuse pärast nimetada. Ka ei puudunud sellel rekordi löömisel oma taktika, sest toore jõuga ei olnud siin midagi peale hakata. Kunagi polnud kasalik ahnitseda I-st portsu suurt, vaid see pidi kesk-pärane ja mitte kuum olema. Tuli tingimata selgusele jõuda kui palju pajas veel pudru järel oli ja siis oli välja arvestatud, kas kaks või kolm portsu on kindlad.

P.O. läheb põhja nabale.

Möödunud "Poistelehe" numbris paljastas keegi hüпноosi eriteadlane S-im hüпноotismi saladusi. Igatahes see on väga rõõmustav nähe, et P.O.-s areneb uus "teadusharu". Selgub, et hüпноotiseerimine on kõige lihtsam töö. Ainult pruugib öelda: "Ma panen su magama" ja "Sa magad."

Lugesid nimetatud artikkel, jooksid siiski külmajudinad üle selja, sest mõte, et P.O.-s, õigem vist oleks H.O.-s/s.o. hüпноotiseerijate osalond, sest ma usun, et sarnast kerget oskust ei jätta ükski P.O. liige õppimata. Tuleb ju ainult hüпноotiseeritavale tõsiselt otsa vaadata ja öelda kaks lauset, ning olekki hüпноotiseeritud.

No jah, külmajudinad jooksid üle selja, sest nüüd võib ju igauks P.O.-s mind magama suigutada ja sugereerida mõnele nabale ning unustadagi sinna. Minu teada korralikku ühendust meil ka veel nabadega loodud ei ole ja tagasi päsemise küsimus on väga raske.

Panen lugupeetud hüпноosi-eriteadlasele S-im'ile südamele P.O.-s loeng pidada, kus ta demonstreeriks omi võimeid ja hoiataks veel kord P.O. liikmeid, et nad asja tõsiselt võtaksid, sest muldu võib juhtuda, et mõnel heal päeval terve P.O. magab kas lõuna- või põhjanabal jääpurikaiks külmanutena.

Luubiga Soome.

E.Siivo.

Möödunud aastal olime ühel järjekorralisel pühapäeval paadiretkel Pirital, kui üks poistest pool nalja pärast lausus: "Järgmisel pühapäeval sõidame Soome." Nii oligi. Terve nädal kuluski retka vastu valmistamiseks.

Reedel, 19 juunil 1932 a. oli seitse "argonanti" kohal. Oldi kaunis tõsiste nägudega kaardi äärre, mõndeti ja arvati, prooviti kompassi ning kell 20.30 tõukasime paadi kaldast, et külastada hõimarahvast. Kaldale oli isegi koguke saatjaid kogunenud, kes vaatlesid imestanud nägudega hulljulgeid poisse. Mõned isegi arvasid, et küll nad Aegna saare juurest tagasi pööravad. Meie aga olime täiesti kindlad omas võidus ning sõit läks lahti viie pallilise pärituulega.

Poiste tuju oli väga hea, nii et isegi vana tuntud laul: "Poisid pingutage aerusid, paat lendab kui lind," varsti poiste huu- lilt kõlas.

Sõit on täies hoos. Mõdume Paljassaarelt, Aegnast ning kell 12.15 peame küsima "Revalsteinilt" kella aega /meie ajanõtaja kannatas merehaiguse all./

Varsti paistab meile silma ainult "Revalsteini" tulekuma, kuna paremal on "Kokskar". Varsti hääbub seegi ning peame juba edasi sõitma kompassi abil. Pääkese tõusul näemo Soome tulelaeva suitsu ja masti. Kell 4.15 oleme Soome vetes "Aransgrundi" tulilaeva külje all. Meeskond oli kogunud laele vaatama, kas meie ehk mõned merhädalised oleme. Küsiti kas meie abi vajame? Meie vastasime lahkelt, et teeme lõbusõitu Soome. Ka haige kella seame korda.

Helsingi on juba näha. Kell 7 mõdume Grohara tulitornist ning nüüd sõidame Soome skääride vahel. Umberringi vilguvad boide värvilised tuled. Sivutame Soumenlinna kindlustest ja kell 7.30 maahume Helsingi laivanrantas keset askeldavat turu kára.

Kohe "vajub" parv uudishimulikke kaldale ameeriklasi vaatama /meid arvati valgete jänki mütside tõttu ameeriklasiks./ Soome paadi ning lähme linna poole.

Vaevalt jõudsimme välja inimeste jõugust, kui keegi mees meile järele jooksis ning meid kõlavas eesti keeles:- "Tere Eesti poisid" teretab. Selgub varsti, et see on meie tuntud sportlane Artur Kukk, kes juba neliteist aastat Soomes elanud. Ta soovib meile õnne hästi õnnestunud sõidu puhul ja küsib mida kavatseme teha Helsingis. Vastassime, et tulime hõime külastama. Kuuleme veel, et Soome partiolaised on laagris. Härra Kukk palus, et meie lõunaks sadamas oleksime, lubas kutsuda "Uusi Soumi" fotoreporterit. Olime nõus. Ja nüüd linna.

Paistis kohe, et oleme suurlinnas, liikumine palju elavam, kuid ilu suhtes peab alistuma Tallinnale, kuna liiga massiivne.

Sadamasse jõudes leiame lehemeha ootamas, mõne silmapilguga oleme jäänud pildile ning reporter lahku. Vahepeal on ka pr. Kukk oma pojaga sadamasse tulnud ja veel keegi Eesti preili. Nüüd lähme juba nende saatel linna vaatama. Käisime loomaaias, Korkeassaaarel, Eesti seltsimajas koronati mängimas.

Öökorterit saime Helsingi Skautide vanema härra Vittenberg'i juures, kes ise poistega laagris oli, kuid sellegi poolest võttis meid lahke pereproua vastu. Ta teatas sellest ka oma mehele, kes meid palus väisata laagert.

Hommikul oligi üks poistest kohal, kes meile määratud teejuhiks. Laager asus kahe tunni tee laevaga Helsingist Porkala poole. Meie sinna jõudmisel olid poisid rivistatud. Tervitati ja hüüti meile kolmekordne elagu. Sõdeti, joodeti kõhud täis ja pandi siis puhkama.

Õhtul olis selases Rootsi seltsimajas skautide kontsert-pidu, millest ka meid paluti võtta osa aukülalistena. Mainida tuleb venelaste suurt keelpillide orkestert, mis pidi olema üks Helsingi parimaid.

Õõ veetsime laagris. Hommikul lahkusime raske südamega sõbralikust skautide perest, kuid parata polnud midagi, poisse ootas Tallinnas töö. Päeva veetsime veel Helsingis, kuid järgmisel päeval kell 12 olime sadamas, et alata tagasi sõitu.

Tuul oli kaunis keskmine. Soovitati veel oodata, kuid polnud võimalik enam viivitada. Sadamasse oli kogunud hulk eestlasi. Pr. Kukk annetas poistele punaseid roose. Hüüti elagu ning saadeti tervitusi Eestile.

Härra Vittenberg lubas ka oma poistega suvel Eestit külastada.

Sõit koju poole algas. Tagasi tulek oli raskem. Tuul oli meile otse vastu ning ehvardas meid tagasi kanda. Vahepeal puhkasime tulelaeval, et siis jälle sõitu jätkata.

See sõit jättis meile kaunis ilusa mulje, nii et meil edespõidigi kavatsus teha sarnaseid retki.

See oli III-da merirühma teine sõit.

Vana tuttav.

/Tahab olla joonealune /

Max Betlem.

Juhuslikult kohtasin turuserval vana tuttavat. Täna oli ta siiski eriti asjaliku ilmega. Lähenesin.

"Tere!"

Ateil ripnes paremas käes korb:- täis mune, kurke - võib olla isegi lillekapsaid. Leige sügispäike sulatas viiekilolisi võipakki, mis oli asetatud vasakusse käevangu - transpordi mõttes.

"Kas perenaine oled?"

"Ei! - K.t." /kohusetäitja/

"Sul vist lasterohke perekond - kraami palju?"

Ta naerab oma rahuliku naeru.

"Ei - ise niikaugel pole - teiste omad! . . ."

"Kuhu sina lähed?" küsib minult. "Asja veidi!" vastan.

"Noh, nägemiseni!"

"Adieu." -

Lähen oma teed ja arutlen, et tore poiss - päris kena abielumees saab sihukosest.

X X X X

Tornikollad kutsuvad kirikusse . . . Vajutan kaabu kukla ja mitte usaldades halli sügistaevast - võtan varnast mantli:-Lähen. Kirikusse ma ei siirdu, kuid loian enda peagi poiste kuningriigist Roosikrantsi tänavalt.

Pühapäeva hommik, varajane veel pühapäeva kohta, kuid köögis täieline tööstus käimas.

"Tere vara hommikut - jõudu!"

"Tere, tarvis!" lausuvad mahedalt kaks tütarlast, kes valgeis põllis ja "corsotanudes".

"Ja Teie teete siin??"

"Poistele pirukaid."

"Nii palju!"

"Neid kah palju."

Ja pirukaid, piparkooke ja pastete virnadena laual. Lasen silmadel üle inventaari libiseda:- kastrulle, panne, kopsikuid, kulpe ja - lõpuks peatub silma turukorvil - ah ja, tuttav! . . .

Väljast trepikojast kostub tuttav hääl ja tuttav rahulik naerukõmin.

"Pühkige aga, pühkige! Vot nõnda!"

Vaatan koridori ja juba turukorv ütles, keda seal pean leidma. . .

"Tere Ats!"

"Tere!"

"Mis Sa siin kamandad?"

Ta naerab jälle rahulikult:-"Ma organiseerin treppiie pühkimist, nais tööjõud odavalt käes. Eh, eh, eh!"
Ja tütarlapsed usna usinasti kriipavad vana harjalõpetisega tallatud treppe.

Astume kööki, - Käsi!

"Noh, mis arvad Sa sest asjast?"

"On tubli keratäis!"

"Noh proovi ka kuid maitses pirukas - kas saab ka galdidest peronaisi?"

"Täna! Ma proovin!"

Ja minuti pärast oli üks pirukas elavate nimekirjast kustutatud. . .

"Noh kuid maitses?"

"Suurepärase!"

"Noh, siis saab neist tütarlastest ikka asja kah. Eh-eh-eh!"

Skautide II suurlaager.

Iga viie aastajärgi korraldatakse üleriiklist skautide suurlaagrit. Teatavasti korraldati I-ne suurlaager Tallinnas-Pirital 1926 aastal. Mõõdunud suurlaagri vastu oli huvi eriti suur, sest see pidi näitama, millisel tasemel seisab skautlus praegu.

15 - 25 juulini, Pärnus - Doberanis, kuhu oli koondunud ligi 800 skauti, neist oli 150 välismaalast ja 650 eestlast. Välismaalasi oli: - Läti, Poolast, Rootsi, Leedust, Soomest, Ungarist ja Prantsusmaalt.

Kuna Taevaisa oli ilmaga poolest õnnistanud laagrit, kujunes ta tõesti suurejoonelisemaks kui seda kujutleda võidi. Sõpruse loomine, mitmesugused mängud, lõkketuled, võistlused, vastastikused külaskäigud, sport ja ujumine oli tavaline laagri päevakava.

Eriti meeleolurikkaks kujunes härra Riigivanema laagri tulek. Vana hallipäine riigiisa, kelle silmis palju noorustuld, jälgis suure huvi ga noorte tegevust. Seda suurem oli vaimustus, et sama riigiisa meie esimest suurlaagrit külastas. Riigiisa laagrist lahkumisel polnud jõudu, kes oleks võinud pidurdada noorte vaimustust - kätel kanti ta laagrist välja, kuid ka autol polnud püsi, kuhu riigiisa oli istunud, vaid sajad käed haarasid sellest, et tõsta üles veel ja veelkore härra Riigivanemat.

Üksikasjaliselt laagrit silmitsedes võis kohe näha, et Tallinna skaudid /kes kõik kuuluvad meie P.O. juure/ olid virgad ja usinad olnud. Juba nende uhke laagri värav, millel see üle kuue meetri suurune skaudi märk, sellest vasakul Harjumaa- ja paremal Tallinna linna vapid, mis valmistatud metsas saada olevaist esemeist: - samblast, käbidest, puulehist jne.

Laagri värava juures asus suur onn, mis valmistatud kõrkjaist, seal oli näitus: - mitmesugused diagrammid, tabelid, kaardid, Ulesvõtted jne., mis piltlikult näitasid Tallinna skautide töid. Mõlemil pool väravat asusid sirged telkide read, arvult üle 20- ne, kuna keskmisel väljal ühel otsal asus lõkketuli ja teisel otsal suur ühingu skautide märk.

Iga telk oli pannud mängu veel omakorda ilustamisoskuse: - oli ehitatud väiksed aiakesed, aetud sisse sirged teed, mis kaetud valge liivaga. Eriti agarad kaunistama oma telki ja telgi ümbrust olid Kopli.N.M.K.Ü. skaudid, kes mitmel korral omasid Malva juhataste poolt väljapandud vastava auhinna. Risti üle laagri platsi oli ehitatud rippuv kõis-sild, mis eriti leidi imetlust teiste skautide poolt. Ei saa jätta mainimata Kopli N.M.K. skautide leidlikkust või osavust: -

nad olid metsast leidnud ühe kännu ja õige lühikeses ajaga sellest meisterdanud päris pesuht elevandi. Viimase pildistamise ja vaatlemisega olid eriti tegewad välismaa skaudid. Olgu veel mainitud, et Tallinna skaudid olid arwuliselt kõige enam esitatud, nimelt 100 skaudiga. Tallinna skaudid olid teadlikud oma ülesandeist suurlaagris. Seda ülesannet wõeti tõsiselt ja tagajärg oli see, et wõideti härra Riigiwanema I auhind - grammofoni. Olgem alati walmis!

- uert -

"STATISTIKAT" PAUKJÄRWELT!

Laagri "majakas".

Kõige pealt tahan neile, kellele see pealkiri wõõras on, tutvustada pealiskaudselt seda kohta. See on umbes $1\frac{1}{2}$ tenniline autosõit mööd Narwa ja Biibe maanteed ning siis lõpuks weel üle kümne kilomeetri metsawahelist Koitjärwe teerada, kuni olema jõudnud wiimaks pealinnast 65 km.kaugsele. Siin asubki see eelpoolnimetatud Paukjärv, mis oma nime saanud sellest, et üks püssipauk kajab selle järwe ääres 9 korda. Selle looduslikult ilusa järwe ääre ongi wiimastel kuudel kogunud õige rohkelt inimesi ja need pole keegi muud, kui N.M.K.Ü. suurlaagri poisid. Sellest samast laagrist tahangi käesolewa kirjutisega wäikese pildi lugejale tuua. Kõige pealt neile, kes pole seal kunagi käinud ja siis weel neile samadele laagri poistele mõned tähtsamad sündmused meele tuletada.

Kõige pealt peatume laagri tegelinskite juures. Neid oli seal õige rohkelt ja algaks muidugi selle hundipesa claniku "laagriwanaga." Kes laagris olnud, need teawad kohe, kellest siin jutt, kuid wõõramatel pole sellest kindlasti ainugi. Tahaksin aga kindlasti teda lähemalt tutvustada. See on mees umbes 20-30 aastate wahel. Looduse poolt eriti hea anne on antud tema habeme kaswulo, mis eriti esile kerkib laagri ajal. Erines laagrisolijaist selle poolest, et tema tares ei tehtud ülewaatust ja ta ise ei pühkinud ka oma täre pörandat. Mõned nimetawad teda eksikombel naljatades Herbs Niller'iks.

Teine tähtsuse järjekorras oli Ekk ise. Noh, seda meest on nüüd küll raske kirjeldada, wast ehk nii: puust rist riidega ületõmmatud. Ma tema liignime hästi ei tea, kuid tean, et tähendas ühte väga tarwilikku eset, mis aga alati laagrist kadunud oli. Korra käis ka selle Eki wend laagris ja tema nimi oli küll Haamer.

Nüüd oleme jälle jõudnud ühe habemiku juurde ja siin ma olen tõesti kimbas. Mees oli oma habemega tõsiselt hädas, kuna oli habemena kewadel Riiga unustanud ja pidi seepärast ootama kuni sügiseni. Aga ei maksa siin palju peatuda, nimetame tema lihtsalt Sura Kisselev'iks ja läheme edasi.

Oh sa armas aeg! Enese olen ma hoopis unustanud. Wähemalt kolm korda päewas olin ma kõige tähtsam mees laagris ja nimelt söögi ajal. Üldse ei taha ma ju enesest kuigi palju kirjutada sest olen elust väga pettunud. Noh, mõelge ise - olla paar kuud "ministriks," katsetada arsti elukutset ja lõpuks ikkagi jääda tööta töölise elukutse juurde. Jumal tänatud, et mul nii raudsed närwid on. Ei maksa sellest enam juttu teha - silmawesi ajab tindi laiali.

Peale nende, keda ma olen nimetanud, oli veel igasugu tegeliskisid palju, aga jätame esialgu need kõrvale.

Toome weidi "statistikat." Kõige suurem sensatsioon laagris - Eisõõ, Ehvurle Allikas õppis ära ujumise. Kõige suurem "viilija" köögitöökonnas oli alati kolm pulka" ehk Tribulski. Kõige suuremaks sõbdikuks peeti küll, ma punastan, mind. Aga, noh, seda teie teate ju kõik isegi, et see pole tõsi. Kestwussööjad laagris olid Koch, Pöder ja Ko. Kõige suurema kõnega isik oli muidugi laagri kokk. Kõige suurem eksitus oli see, kui laagri wana "uppuma" hakkas ja üks ta kogemata wälja tõi. Kõige parema aeg laagris oli siis, kui "Wana" neli päewa ära käis. See oli jällegi "wana, hea Rootsi aeg." Kõige käidawam koht laagris oli "aba maa." Kõige populaarsem poiss oli, kes muud kui Ott ise.

Wast ehk aitabki sellest, et laagrist üldist pilti saada. Kui mõni koht jääb segaseks, siis wõin neid isiklikult juhtule wõtta.

TEATED

SKAUDID SUWEL.

Meie suwine tegewus algas malewa 15. aastapäewa pühitsemisega. Aastapäewa pühitsemine läks häa waimustuse tähe allil Korraldati "aba-õhu Jumalateenistus, jalutuskäik härra Riigivanema juurde, suur asjade-loterii, waimustaw lõkkeõhtu ja hästi õnnestunud näitus, mis oma alla wõttis kõik P.O. ruumid.

Enne aastapäewa korraldati Koitjärwel 4 päewane juhtide-laager, millest osawõtjaid oli üle 50 juhi.

Jaanipäewal korraldati weel teine 3 päewane juhtide-laager Naissaarel, kus samuti oli osawõtjaid üle poole saja juhi. Peale selle korraldati weel rida üksik rühmade laagreid. Ja siis suurlaager!

Matkamisele sel aastal suurt rõhku ei pandud, kuna puudus wastaw aeg.

Mi-na.

SKAUTLUSEST.

II j-sk. Hans Kõll wiibis suwel üle 3 kuu Inglismaal, kus wõttis osa sealsetist skautlaagrist.

Kohilas asutati skautrühm, mis kuulub Tallinna malewa juurde. Suwe jooksul tuli malewasse 3 uut rühma.

Juhtide kogu astus kokku mlw. sügisese töö korraldamiseks juubaugusti. Koosolekuid peetakse kord nädalas.

Mlw. juhatus töötab wälja salkade jaoks 30 koendus-kawa, mis salkadel aluseks sügis-talwe töökorraldusele.

"Juhi-Hääl", mis kehtel algatati Tallinna skaut-juhtide poolt, jätkab oma ilmumist sügisel. Aegkiri "Juhi-Hääl" sisaldab 42 lk kaustas materja juhtimiseks.

Plv. sügisene spordipäew korraldati 10 ja 11 sept. s.a.

Uleriiklik skautjuhtide nõupidamine korraldatakse 29. ja 30. oktoobril s.a. Rakveres.

Skautjuhtide kool algab tegevust oktoobrist.

Üleilmiline skautide suurlaager korraldatakse 1933 a. Ungaris, 1-15. augustini.

KUNINGAS ON SURNUD - ELA GU KUNINGAS!

Ilus on surra, kui oled veel noor... ja hea on erru minna, kui oled väsinud noorsõukaswatus- ja riigiülesehutamise tööst...

Rahu ja rõõmuga võib poistele üliwäga tunded, kuid tunnus-
tamata "Papi" siirduda tagasi oma otsekoheste ametkohuste täitmisele...

Kõrgemate jõudude selgeltnägelikkuse võimust tingituna on määratud härra Adolf Peikel, keda tuntakse pika, sirge, kõrge ja brillikandva gentlemanina, - "Allilma Peetruseks."

TE-BE.

Ka ühingu annab majandusdepressioon end tunda...

Igatsetud haambriöögid kajawad P.O.-st. Pintslid lippawad mööda lage ja tapeedirullid lebawad seinte ääres.

Siiski tehakse remont - ruume renoveeritakse! /Siiski juhtub veel 20. sajandi imesid!/
kuid see "eksootiline muusika" ei tule puhaswerd pintlimees-

telt, siin autoreiks "papinõelte ksilofonil" ühingu kander - stabi intelligent.

Tänapäewal ei ole töö häbiks ja seepärast mängiwad peasekretär - h-ra Tõnisson, majandussekretär - h-ra Rosenberg, stratosfäärisekretär - h-ra Sakkeus ja alumise korra ehk "allilma" ülem - hollidemars Pihlaks /ta suwitas Lõtimaal/ - sarkastlist oodi depressiooni tondile. Pro nase - on rakendunud vähemalt 3000 suurt kalooriat P.O. hüwanguks - on korraldatud maklatuuri. Isegi prl. Laine Tobias loebus Underwoodist /mitte unter woodist ehk woodi alusest/ ja töestas veel kord La Voisier energia ülekanne seadust - temake löikas tapeedi ääri!

Ja sarnaselt hõljub ühingu üle kriisitondist - külm naeratelu huulil...

Silsamaid kodanikke on Papi Leewet. Ta loeb lehte ja tunneb seadust - ja seadust peab austama ja käsku - täitma, sest kääk on wanem kui meie.-

Kahte kohta ta ei pea, sest seda ei tohi.-

Ja tapetseerima ta ka ei tule, sest nii dikteerib seadusandlus...

TE-BE.

JURI KONVERENTS 17 ja 18.sept.1932.

P.O. Juhtidekogu sügisõupidamine Juri kirikumõisas.

P.O. Juhtidekogu on igal sügisel, enne tegeliku töö juure asumist, pidanud oma konverentsi, kus on tõmmatud sihtjooned, millele rajada enne jõulune töö.

Sekulaarne konverents otsustati pidada õp. Aunver'i lahel wastutulokul Juri kirikumõisas.

Kella wiieks, mis ajaks oli määratud ärasõit, kogunes P.O.-sse 15 juhti. "Suurematest tuusadest" oli kutsutud ainult peasekretär Tõnisson, kes esmakordselt wiibis P.O. Juhtidekogu konverentsil.

Sõit sündis kergewoautol, kuna ilm ilus oli ja soffer teepeale mootoristastega wõidu kihutades kenat sõitu tegi, pääsis meeleolu kõigil haruldaselt heama.

Wastuwõtt Juri jättis kõigile ülewa mulje. Õpetaja Aunver, keskoaline heasudamine mehike, püüdis kõik teha konverentslaste mugawuse tõstmiseks. Ruumidesse sisseastumisel paistis igalpool silma eriline lilli-dekokkus, mis ka juhtidele "lillelise" meeleolu lõi. Mõneminuutilise ruumidega tutvunemise järele paluti meid kohwilauda, mis tuli kõigile ootamata üllatusena pererahwa poolt. Sest õhtusõök oli ettenähtud alles peale esimest töökoosolekut.

Konverents awati õp Aunver'i poolt lühikese ja sütitawa waimlise osaga, millele jargnes sekretär V. Pihlak'ilt lühike sissejuhatas konverentsi töö kohta. Konverentsi juhatajateks waliti: H. Simann ja A. Bagim, sekretärideks: V. Robane, H. Rudja ja V. Pöder.

Esimene päewa teemideks olid:

Kuna junud töö juure tõsise innu ja tahtega asusid, seepärast saawutati ka paremaid tagajärgi kui teistel konverentsidel. Peale pooltunnilist wahetega, mis oli määratud õhtusõögiks jatkus konverentsi töö. Kell oli kaugelt üle 11 kui tehti ametlik esimene tööpäewa lõpp.

Kuna konverentsil wiibisid ka "3 rebast", kes esmakordselt wiibisid konverentsil, pidi toimuma "rebaste" mitteametlik ristimine, mis aga mingil põhjusel jäi tulemata.

Et aeg magamaminekuks weel warajaseks osutus, mindi kiriku juurde jalutama, et nahtida kuuwalge õõ wõlusid. Räägitakse, et kellateenist olewat õõwaikusesse kostnud waiksed kollahelinaid. Kas olid selles süüdi konverentslased wõi kohalikud "waimud", sellest waikib ametlik protokoll.

Kell oli kaugelt üle kesköö, kui magama tulid ka "wiimased mohikaanlased", igalühel mõnekiloline kaalikas kaenlas.

Pikkamööda andis wäsimus end tunda ja uni haaras "õõtõte-gijad" oma hõlma.

Waaremata kõwale "õõtõle", oldi hommikul siiski warakult ülal. Puhastati kiiresti ruumid, pesti ja asuti jälle päewakorra juurde. Alles hommikuelnele minekul tehti wahetega.

Peale sinetamist mindi kirikusse jumalateenistusele. Jutlustas dr. Readepp Tallinnast. Jutlus oli väga haaraw ja õpetlik, kuid meie warahwas on nahtawasti igasugu õpetuste wastu tuimaks jäänud, sest enamus kuulajaskonnast jatkas rahulikult oma õist tegawust ja orelit saatis waikne magajate norin.

Jumalateenistuse järele jätkus konverents kuni lõunani. Arutusele tuli teem, mis on põhjapanewa tähtsusega ja mis viib meie konverentside töö uuele alusele: "Mis tagab konverentside resolutsioonide täidewiimist." Senini on olnud harilikuks nähteks, et üks konverents on võtnud vastu resolutsiooni, mida järgmine konverents jälle unustanud ja uuesti ülesseadnud, kuid resolutsioonide täidewiimise eest pole keegi hoolitsenud. Sel konverentsil määrati igale resolutsioonile oma täidewiia. Osa resolutsioone pandi juhtidele, kes on vastutavad nende läbiwiimise eest Juhtide kogu ees; teise osa läbiwiimine pandi P.O. sekretäri õlgadele. Loodame, et sel wiisil suudame kõik need otsused, mis teeb Juhtidekogu, ka tegelikult ellu wiia.

Lõunalaud oli kaetud suurepäraselt, laual olid kanapraad jne. Lõunalaualas wiibisid ka h-ra ja pr. Aunver, räl. Raudkepp abikaasaga ja "Estonia" tenor Karl Vismann, kes kirikus esines ettekannetega.

Kahjuks peab tunnistama, et lõunalaualas jättis mõni juht pä - jugi soowida etiketi tundmises. Sellest oli ka tingitud, et peale lõunaseel koosolekul otsustati korraldada mõni teohtu, kus juhtidele antakse praktilisi näpunäiteid etiketi alal. Arutusel olid veel P.O. sissetulekuallikad, milliseid tahetakse hankida omal jõul. Mõnigi ettepanek oli algupärane ja läbiwiidaw. Jäme ainult äraootawale seikukohale, kuidas ja millal neid ellu wiiakse.

Konverents lõppes kell 6 p.l. Et aeg linnasõiduks veel warajaseks osutus, siis tehti jalutuskäike ümbruskonda, peeti wõimsaid lauluharjutusi ja loodi lähemaid sõprussidemeid pererahwaga, kella tsaadi lahke kutse jõulu ajal küllasõiduks.

A. Sagim pidas pererahwale lühikese tänukõne lahke wastuwõtu ja hoolitsuse eest, millele wastas õp. Aunver. aluseks wõttes piiblisalmi: "Te olete maasool."

Tagasisõitu alustati kella 10 paiku. Pikk päew oli end wist tunda annud, sest walitses waikus. Selle põhjuseks wõis olla ka "tujutõstja" Rixi puudumine, kes oli warakult juba lahkunud peasekretäri limusiiniga."

Rbu.

Kuidas möödus P.O. juhtide sügiskonverents

Juulil, 17 ja 18.sept.?

„Poistelche“ kaastööline intervjueris/

Konverentsi juhatajaid H. Simann

Minu mälu kuulub "kirja-mälu" klassi ja ei saa öelda, milline oli konjunktuursemad resolutsioone.

Konverentsi eesmärgiks oli põhimõttelise P.O. tegewuskawa koostamine, milline ka koostati, kuid kuidas selle läbiwiimine kujuneb, seda näitab eelseisow hooaeg.

Konverentsi waim oli hääl. Laupäew möödus töö tähe all, kuna pühapäewal oli tunda wäsimust. Siiski üldmulje waimust - et pool oli töowaim ja ülejäänud pool - nii meelelahutus. Banomate tegelaste /h-rai Tõnisson, Vismann, Raudkepp/ süälwiibimine awaldas teatawat mõju. Nii, näiteks, minu kolleeg, konverentsi juhatajates, A.Sagim, kaotas tasakaalu...

Konverentsist kogukulje - pinnapealne, tühine.

Konverentsi juhatajaid A Sagim.

Teooriat liiga palju, samuti igasugu arwudega opereerimist. Puudus suund, mida mööda oleks pidanud juhtima konverentsi. Mis puutub wastuwõttusse, siis oli see ületamatult häa, selle taga seisis proua Aunver oma erilise külalislahkusega.

Wäga headmeelt walmistas nähe, et wiibisid meie hulgas h-rad tenor A.Visman, pastor Raudkepp ja peasekretär Tõnisson.

Konverentsi tähtsamaid resolutsioone oli: Kultuurprobleeme pääwakorrale tuua nii juhtele kui ka massile - ja teiseks, et noored osawõtaksid ühingu juhatuskogudest,

Konverentsi sekretäre H. Rudja.

Sel konverentsil puudus waim - oli tunduvalt nõrgem kui eelmisel, Saue konverentsil.

Ühingu peasekretär, h-ra Tõnisson, püüdis selgitada, et pole wõimalik juhtele pakkuda enese täiendust küllaldasel määral - põhjendas seda majandus depressiooniga!

Arwan aga, et kui juhtelt midagi tahetakse, siis peab ka neile antama.

Lootsin rohkem, kuid olin pettunud ning ei leidnud rahuldust.

Skautmaster R. Treu:

Resolutsioonest eriliselt ühtegi allardõhutada ei saa. Walitses töö waim, kuid halwana ja takistawana oli asjaolu, et konverents oli pandud kindlasse raami eneseawalduse suhtes.

Konverentsi juhatus seisis ameti kõrgusel, wäljaarwatud juhataja Sagim, kes jättis soowida ja nimelt ses suhtes, et ta püüdis näidata end suure retoorikuna, esinedes tänukõnega pererahwale kuid aetas meid etteawalmistamata ja läbimõtlomata kõnega wäga piinlikku olukorda. Wäga soowitaw oleks, kui Sagim ei püüaks kunstlikult oma loomulikust arenemiskäigust ettejäuda ja laseks asjal oma loomulikku rada minna ...

Wastuwõtt oli suurejooneline.

Mis puutub üldmuljesse, siis seda ma öelda ei saa, sest lahkusin enne konverentsi lõppu 3 tundi.

Poiste Sporti Liidu esimees G. Sillam:

Kaaluwam ja eluwajalises resolutsioon oli: P.O. juhtidele etiketi õppimine. Seda wiiakse läbi järgmiselt: Alul teooria "Moodsa Elu Lexikoni" järtele - ja siis praktiline osa, mis omakorda koosneb seltskondlisest kooswiibimisest daamidega ja muud reeglipärased noakahwli liigutamised.

Üldmuljena wõib öelda, et oli palju sõnu. Tähtsamate resolutsioonide autorid kukkusid hiilgawalt läbi. Ka oli tehtud liiga palju tühist etteawalmistust.

Konverentsi juhatuses esinemine kujunes kohwaks seetõttu, et kõne monopoliseeris Sagim ja taheti isegi umbusaldust awaldada. "Elagu" laulmine pererahwale oli suur bluff.

Konverents ei täitnud eesmärki ja ei rahuldanud mind põrmugi...

"Poistelehe" trükikoja" juhataja V. Pöder.

Konverents suurim asi polnud - oli "mürtsu" konverents...

Konverentsi tehniline korraldus jättis soovida - väljaarvatud toitlustamine, milline ostus väga eeskujulikuks.

Konverentsi esindus Sagim'i isikus jättis palju soovida.

"Puges" nõudma ja vanemate tegelaste ees.

Las sautis konverentsi kaader hoida distsipliini?

Simann - jah! aga Sagim - ei! Kord oli halvem, kui Saue konverentsil. Ka püüdis Sagim liiga wenitada konverentsi seega, et "soendas" wana resolutsioone, takistades seega konverentsi käiku.

Noorem skautmaster Birk.

Konverentsil üldse resolutsioone vastu ei wõetud!

Wõib lugeda keskmiselt kordaläinuks. Walitses "mürtsu" waim.

Sagim, konverentsi juhatause oraatorina, jättis palju, isegi väga palju soovida....

Konverents oma eesmärki ei saawutanud.

Skautjuhte Boris Miller.

Miks teie ei wõtnud osa konverentsist?

"Mind ei huwita seelaadsete konverentside meelsus - milline seisab "mürtsu" tegemises ja oma füüsilise keha waewamises liigsöömisega.

Nende konverentside töö tagajärjed ei ole seni midagi reaalselt andnud.

Sarnane pole mingi konverents waid õigemini väljendat "lõbus weekend" /nädalalõpp/

"Poistelehe" hind.

"Poistelehe" toimetuse koosolek otsustas määrata "Poistelehe" hinna järgmiselt:-

"Poistelehe" üksik number 10 senti; 10 nummert - 80 senti; /poistele/
"Poistelehe" " " 25 " 10 " -200 " /vanematele/

"Poistelehe" toimetuse loodab, et "Poistelehte" endisel määralt tellitakse ja loetakse.

N.M.K.Ü. hoo-aja avamine.

Septembri 15-dal peeti N.O. ruumes N.M.K.Ü. avamiskoosviibimine. Kõnelesid N.M.K.Ü. Liidu peasekretär Dr.H.S.Gott ja Ühingu esimees adv.R.Kuuskmaa. Päle kõnesid oli teelaud. Koosviibimisest wõttis osa rohkesti P.O. juhte.

N.M.K.Ü. Jumalateenistus 25 sept.s.a.
Toomkirikus.

Kauni üritusena tuleb märkida jumalateenistust, millega avas N.M.K.Ü. oma tänavuse hooaja. Õpetaja R.Uhke hoogsat jutlust kaunistasid hääd vokaal- ja instrumentaalpalad Ühingu liikmeilt:-soololaul tenor A.Tamm'ilt ja viiulisoolo - E.Laasi'lt.

P.O. juhtide kogu asus tööle.

P.O. Juhtide kogu traditsioonilised esmaspäevased koosolekud algasid 12 septembril. Tänavu aastasse kavasse on võetud eriti juhtimiseks tarvismineva materjali edasiantmine ja allikate harrastamine, kust materjali juhtimiseks võiks saada. Juhtide kogu on ka täienenud mõne uue juuretunud liikme võrra noortemeeste osakonnast. Üldiselt töötab noortemeeste osakond anda poiste klubide juhtimiseks hulga liikmeid.

Remont P.O. ruumes.

Kaua oodatud ja igatsetud remont P.O. ruumes algas, olgugi et väga suure hilinemisega, takistades tunduvalt sügisese tegevuse algust. Remonti alustati omal jõul, ent hiljem mindi üle palgalistele jõududele. Uued tapetid pandi üldse kuele ruumile ja neljal ruumil valgustati laed. Väiksed lootused on ka uue mööbli saamiseks.

Noorte kino avati.

Septembri 25-dal avas Poiste Töö Komitee esimees Jüri Lossman sügisese kino hooaja. Tänavu muutub võrdlemisi raskeks kohaste filmide muretsemine. On kavatsatud juba mitu korda P.O. kinno sisse seada heli aparaat, kuid tagajärjeta. Nüüd on kavatsus hakata korraldama noorte kino kunkil suuremas kinos hea helifilm eeskavaga. Lootuseid on seekordse kava täitumiseks.

Lugemise ja mängude tuba.

P.O. lugemise tuba on muutunud remondi tõttu palju kodusemaks - on muretsetud juure hulk uusi aegkirju ja lehti. Ka mängude tuba on häiendatud mõne mängu võrra.

Poisid hakkavad valmistama nahatöid.

Möödunud aasta puutöö kursustele tulevad tänavu veel lisaks nahatööd, mis arvatavasti leiavad suure poolehoidu poiste seas.

Toimetusel.

Ruumi puudusel jäid käesolevast numbrist välja ülevaated Poiste Spordi Liidu tegevusest ja N.M.K.Ü. Balti Suvikoolist.

Toimetus ja talitus:- S.-Roosikrantsi 11, telefon 452-37, avatud igal
hripäeval kella 9-ni õhtul.

Väljaandja:- Tallinna Noortemeeste Kristlik Ühing, Lai 1, Tallinna.
Paljundatud N.M.K.Ü. paljundamismasinal, Lai 1, Tallinna.

